

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 271/2016
24.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ј., адвоката Ж.Д. и адвоката И.Г., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 2397/10 од 14.07.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/15 од 16.12.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 24.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 2397/10 од 14.07.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/15 од 16.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 2397/10 од 14.07.2015. године, окривљени Д.Ј. је поред осталих, оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Окривљени је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, обавезан да на име паушала плати 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 9.043,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљени М.Ј., обавезан је да са окривљенима М.Б., оштећеном ТП „Д.“ на име имовинскоправног захтева солидарно исплати износ од 62.440,00 динара, а у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/15 од 16.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених М.Б. и Д.Ј., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног М.Ј., адвокат Ж.Д. и адвокат И.Г. због повреде Закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем захтева укине наведене пресуде или исте преиначи и донесе пресуду којом се окривљени Д.Ј., ослобађа од оптужбе на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоце окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама пртов којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву применом члана 604. ЗКП, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.Ј. је неоснован.

Браниоци окривљеног М.Ј. у захтеву за заштиту законитости истичу да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног тиме што се обе пресуде заснивају на доказу на коме се пресуда по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на записнику о саслушању окривљеног М.Б. од 18.03.2009. године у Полицијској управи Сомбор и истовремено наводе да осим тог доказа не постоје други докази који указују да је окривљени извршио предметно кривично дело. Према наводима захтева, цитирани записник је незаконит доказ из разлога што окривљени М.Б. није потписао сваки лист наведеног записника, што је у супротности са одредбом члана 235. став 3. ЗКП, којом је прописано да записник потписује саслушано односно испитано лице, а ако се записник састоји од више листова, саслушано, односно испитано лице потписује сваки лист, те да се следствено томе пресуда на овом доказу није могла заснивати.

Изнете наводе захтева бранилац окривљеног М.Ј., Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, одредбом члана 89. став 10. ЗКП („Сл. лист СРЈ“, бр.70/2011, 68/2002 и „Сл. гласник РС“, број 58/2014...20/2009), која је важила у време предузимања наведене процесне радње – дана 18.03.2009. године, таксативно су прописане процесне ситуације када се на исказу окривљеног не може заснивати судска одлука и то: ако је поступљено противно одредбама ст.8. и 9. тог члана или окривљени није поучен о правима из става 2. тог члана, или ако изјаве окривљеног из става 9. тог члана о присуствовању браниоца нису убележене у записник.

Како процесна ситуација када окривљени који је саслушан у присуству браниоца није потписао све листове записника о саслушању које је обављено од стране овлашћених службених лица ОУП-а, раније важећом одредбом члана 89. став 10. ЗКП, није предвиђена као разлог који би указивао на немогућност коришћења таквог исказа окривљеног у кривичном поступку, то по налагању овог суда, а насупрот наводима захтева бранилаца окривљеног М.Ј., наведени записник не представља незаконит доказ прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП.

Према томе, записник органа унутрашњих послова о саслушању осумњиченог М.Б. у ПУ Сомбор од 18.03.2009. године, које је извршено у присуству браниоца окривљеног употребљив је као доказ на главном претресу и када омашком није потписан од стране осумњиченог на сваком листу већ само на првом и последњем и заснивање пресуде на таквом записнику не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, имајући при том у виду да је ова повреда закона неосновано истицана у поступку по жалби, те да Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Новом Саду на страни 5, став 1. своје пресуде и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Стога је захтев бранилаца окривљеног М.Ј. којим се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић.с.р.